

μετέρχονται πειρατείας πρὸς ἰδιὸν αὐτῶν λογαριασμόν. Ἡ διάσημος πειρατική φυλή γνωστή ὑπὸ τὸ ὄνομα *Μάλαου* ἔχουσι σπαθμοὺς ἐπὶ τῶν πλείστων νήσων καὶ συνείψαν νὰ πληρώσωσι εἰς τὸν Σουλτάνον εἰκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν λαφύρων τῶν εἰσράμοιθι τῆς ἀνοχῆς τὴν ἐπιδαψιλεύει αὐτοῖς. Οἱ Ἰσπανοὶ ἐπολέμησαν πῆλλάκις κατὰ τῆς φυλῆς ταύτης καὶ ἐσχάτῳ μάλισ τὸ 1876 κατέρωσαν νὰ συλλάβωσι τὸν διάσημον πειρατὴν Τιάγγην ἀναγκάσαντες καὶ τὸν σουλτάνον αὐτὸν νὰ δεχθῇ τὴν ἰσπανικὴν προστασίαν ἢ νὰ στείλῃ αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἀλυσίδα.

Χίλια δύο παιγνιδάκια παίξαν με ἡσυχία
Καὶ κοντὰ εἰς τὰ παιγνίδια μάθαν πράγματα πολλὰ
Τοὺς ἐξηγήσε τί εἶναι ὁ σφάρονας, ἡ τρικυμία
Καὶ πῶς γίνεται τὸ κύμα, καὶ ἡ φουσκοθαλασσία.

Καὶ πρῶτον εἰς τὸ Σχολεῖο ἐπιστρέφουν ἕνα-ἕνα
Μὲ κινεὶ σέμια βαρκοῦλα τρέχοντας γιὰδ, γιὰδ
Μὲ κουπιὰ σ' τὰ χέρια οἱ ναύταις, μὰ ἐκείνα δακρυσμένα
Ὅλα ἤρχισαν νὰ ψάλλουν προσευχῆς εἰς τὸ Θεό.

ΣΤΑΘΕΡΟΙ ΤΟΙΣ ΠΟΛΛΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΛΛΗΝΙΣΤΑΙΣ

Ὁ Σουλτάνος τῶν Σουλῶν.

Ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν παριστᾷ τὸν σουλτάνον τῶν νήσων τούτων ἀποθανόντα πρὸ ὀλίγου χρόνου. Ἀπὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐμφύλιος πόλεμος ἐξεργάγη καὶ τὰ ἰσπανικὰ φρούρια προσεβλήθησαν. Ἀλλ' ὁ μαρκήσιος δὲ Βοσέλλα ἀπέκρουσε τὸν ἐχθρὸν καὶ ἐζήτησεν ἐπικουρίαν δι' ὧν ν' ἀναγκάσῃ τὸν νέον σουλτάνον νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἰσπανικὴν προστασίαν.

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΣΤΗ ΒΑΡΚΟΥΛΑ

Στοῦ Βουλγάρεως μιά μέρα ὅσα ἦσαν τὸ Σχολεῖο
Πρὶν ὁ ἥλιος ξεπροβάλλει ἀπ' τὴ ράχη τοῦ βουνοῦ
Σ' τὸ τρελλὸ τὸ περιγιάλι μ' εὐταξία δύο, δύο
Κατεβήκανε νὰ παίξουν μετὰ τὰ κάλλη τοῦ γιὰδου.

ὦ Θεέ πάσα σου σκέψις

Πᾶς σου λόγος καὶ σοφία

Πᾶν σου ῥῆμα ἁρμονία

Τοῦ παντὸς δημιουργέ!

Σὺ τὸν κόσμον ἂν προσβλέψης

Δύνασαι νὰ ἐπισκοτίσης

Καὶ εἰς ὕπνον νὰ βυθίσης

Πᾶν σου πλάσμα ὦ Θεέ!

Τ' ἄστρα ὅσα τὸν αἰθέρα

Κάθε νύχτα τὸν κυλοῦσι

Σοὺ τὰ ἔργα ὁδηγοῦσι

ὦ Θεέ τὰ θυμαστά!

Σὺ τὸ φῶς καὶ τὴν ἡμέρα
Καὶ τὴν νύχτα μᾶς προσφέρεις·
Σὺ δὲ αὖ τὸν ἄρτον φέρεις
Σ' τὸν πτωχὸν ὅστις παῖνᾷ.

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 13)

Καὶ ὅμως ἐν τῇ σφαίρᾳ τῶν ἰδεῶν μᾶλλον ἢ ἐν
τῇ ἐπιστήμῃ τῆς ὕλης κεῖται νῦν ἡ δόξα τῆς Ἑλλά-

Εν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης κεντρίον νῆα
Σοὶ προσφερόμεν δεήσεις· ὅταν δὲ ἰσχύσῃ
Πλάστα μοι τὰς ἀποθήσεις· ὅτ' ἐλθῇ σὺ
Πρὸς ἐσέ· ἀφιεροῦν! Μεθ' ἡμῶν πᾶσα ἡ πλάσις
Γῆ, καὶ θάλασσα καὶ πλάσμα· ὅλα ταῦτα
Ὅλα ταῦτα μὲ ἐν ἄσμα! Ὡς θεὸς σέ εὐχαριστοῦν.

N. ΙΓΓΑΞΗΣ.

μυθος καὶ τῶν Ἀθηναίων. Διότι δὲ ὁ Σωκράτης καὶ ὁ
Πλάτων κατέστησαν σφόδρα πραγματικὴν τὴν δι-
ακρίσιν μεταξὺ δικαίου καὶ ἀδίκου τὴν ὁποῖαν οἱ σο-
φισταὶ προσεπάθουν ν' ἀποκρούσῃ καὶ ἀρνηθῶσιν
διότι οἱ μεγάλοι αὐτῆς ποιηταὶ ἀνέπτυξαν τοσοῦτον
εὐγενῶς τὴν αὐτὴν δεσπόζουσαν δύναμιν τοῦ θηϊκοῦ
νόμου καὶ διότι ταῦτα ἐγένοντο εἰς φιλολογικὰς
συνθέσεις τόσον ἐντελεῖς καὶ ἀρμονικὰς ὅσον τὰ ἄ-